

Sequoia sempervirens 'Illa Martin'

Hoogte	30 - 40 m
Breedte	6-10m
Kroon	smal piramidaal
Schors en takken	twijgen roodbruin, bast oranjebruin, dik en zacht vezelig, in lange stroken afschilferend
Blad	naalden, spiraalvormig gerangschikt, donkergroen, 1,5 – 2,5 cm lang, blauwgroen
Bloemen	onopvallend
Vruchten	hangende, eivormige kegels, 1,5 - 3 cm lang
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	zandige leembodem, goed doorlatend
Bodemvochtigheid	kan op natte grond
Verharding	verdraagt geen verharding
Winterhardheid	7b (-14,9 tot -12,3 °C)
Windbestendigheid	goed, ook tegen zeewind
Overige bestendigheden	bestand tegen wind
Toepassing	kustgebieden
Vorm	hoogstam boom, hoogstam conifeer, solitaire conifeer
Oorsprong	Trompenburg Tuinen & Arboretum, Rotterdam, 1999, door Dick van Hoey Smith 'Martin' gedoopt, naar Dr. Martin van Sequoiafarm in Kaldenkirchen, Duitsland, die de zaden hadden gedistribueerd. Geheel toevallig werden meerdere klonen door meerdere mensen 'Martin' genoemd. Daarop werd besloten de naam aan te passen naar 'Illa Martin', de vrouw van Dr. Martin.

'Illa Martin' is een grote tot zeer grote boom met dezelfde smal piramidale groeiwijze als de soort *Sequoia sempervirens*. De boom vertakt goed en vormt daardoor een dichte kroon. Meest in het oog springende verschil met de soort is dat de naalden 's zomers blauwgroen zijn. In de winter kleuren ze juist donkergroen. Ook is 'Martin' beter winterhard gebleken dan de soort en andere cultivars. Een exemplaar van *S. sempervirens* in Trompenburg Tuinen & Arboretum kwam goed door de winter van 1955-1956, één van de strengste winters van de 20e eeuw. Van de circa 10.000 zaailingen uit 1952 overleefden slechts vijf exemplaren deze winter. Pas in 1999 werd de boom door Dick van Hoey Smith 'Martin' gedoopt, naar Dr. Martin van Sequoiafarm in Kaldenkirchen, Duitsland, die de zaden hadden gedistribueerd. Deze zaden kwamen oorspronkelijk uit Californië. Geheel toevallig werden meerdere klonen door meerdere mensen 'Martin' genoemd. Daarop werd besloten de naam aan te passen naar 'Illa Martin', de vrouw van Dr. Martin. In Duitsland worden de verschillende, deels onbenaamde klonen, nog steeds Martin Klon genoemd. Beter winterhard dan andere klonen van *S. sempervirens* is 'Illa Martin' breder toepasbaar als solitair in parken en grote tuinen. Maar ook is deze cultivar geschikt als haagboom in groenstroken.